RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1257/1999

av den 17 maj 1999

om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [2],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [3],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande [4],

med beaktande av revisionsrättens yttrande [5], och

av följande skäl:

1. En gemensam politik för utveckling av landsbygden bör åtfölja och komplettera andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och på så sätt bidra till att uppnå de mål för denna politik som föreskrivs i artikel 33.1 i fördraget.

2. Vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och de särskilda åtgärder som krävs för att tillämpa den skall enligt artikel 33.2 a i fördraget hänsyn tas till jordbruksnäringens särskilda karaktär som är en följd av jordbrukets sociala struktur och av strukturella och naturbetingade olikheter mellan olika jordbruksregioner.

3. Vid genomförandet av gemenskapens politik skall enligt artikel 159 i fördraget målen för gemenskapens politik för ekonomisk och social sammanhållning i artikel 158 och 160 beaktas och den skall bidra till att dessa mål uppnås. Åtgärder för utveckling av landsbygden bör därför bidra till denna politik i regioner vars utveckling släpar efter (mål 1) och i regioner som står inför strukturella svårigheter (mål 2) enligt definitionerna i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna [6].

4. Åtgärder till stöd för förbättringar av jordbruksstrukturen blev en del av den gemensamma jordbrukspolitiken redan 1972. Under nästan två decennier har försök gjorts att få strukturpolitiken på jordbruksområdet att ingå i en bredare helhetssyn på landsbygdsområdenas ekonomiska och sociala situation. Eftersom jordbruket är den näring som är den största markanvändaren betonas dess miljödimension i 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken.

5. Åtgärder för utveckling av landsbygden genomförs för närvarande med en serie komplexa instrument.

6. Under de kommande åren måste jordbruket anpassa sig till nya förutsättningar och ytterligare förändringar beträffande marknadsutveckling, marknadsåtgärder och handelsregler, konsumenternas krav och val och gemenskapens kommande utvidgning. Dessa förändringar kommer inte bara att påverka jordbruksmarknaderna utan även hela den lokala ekonomin i landsbygdsområdena. Politiken för utveckling av landsbygden bör ha som mål att återställa och höja landsbygdsområdens konkurrenskraft och därigenom bidra till att bevara och skapa sysselsättning.

7. En sådan utveckling bör uppmuntras och stödjas genom att man ändrar och förenklar instrumenten i politiken för utveckling av landsbygden.

8. I denna ändring bör hänsyn tas till de erfarenheter som vunnits genom att de nuvarande instru-

---

([1]) EGT C 170, 4.6.1998, s. 7.
([2]) Yttrandet avgett den 6 maj 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([3]) EGT C 407, 28.12.1998, s. 210.
([4]) EGT C 93, 6.4.1999, s. 2.
([5]) EGT C 401, 22.12.1998, s. 3.
([6]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

menten använts, och grunden i denna ändring bör vara de instrument som införts under de nuvarande prioriterande målen, nämligen de som främjar landsbygdens utveckling genom att påskynda anpassningen av jordbruksstrukturen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, de som underlättar utvecklingen och strukturanpassningen i landsbydsområden (mål 5a och 5b) i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och övriga befintliga finansieringsorgans verksamhet [1], instrumenten i rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion [2], de instrument som i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven [3] införs som kompletterande åtgärder till 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken, instrumenten i rådets förordning (EEG) nr 2079/92 av den 30 juni 1992 om införande av en stödordning i gemenskapen för förtidspensionering från jordbruk [4] och i rådets förordning (EEG) nr 2080/92 av den 30 juni 1992 om en gemenskapsordning för stöd till skogsbruksåtgärder inom jordbruket [5].

9. En reformerad politik för utveckling av landsbygden bör omfatta alla landsbygdsområden i gemenskapen.

10. De tre kompletterande åtgärder som infördes genom 1992 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken (miljöåtgärder inom jordbruket, förtidspensionering och beskogning) bör kompletteras med stödordningen för mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner.

11. Andra åtgärder för landsbygdsutveckling bör ingå i integrerade utvecklingsplaner för mål 1-områden och kan ingå i program för mål 2-områden.

12. I landsbygdsområden bör åtgärderna för landsbygdens utveckling åtföljа och komplettera marknadsåtgärderna.

13. Stöd från EUGFJ till utveckling av landsbygden bör ha ett enda rättsligt ramverk i vilket det föreskrivs vilka åtgärder som är stödberättigade och vilka mål och kriterier som gäller för detta.

14. Eftersom det finns skillnader mellan Europeiska unionens landsbygdsområden bör politiken för utveckling av landsbygden utgå ifrån subsidiaritetsprincipen. Den bör därför vara så decentraliserad som möjligt och tyngdpunkten bör ligga på delaktighet och ett under i fråns perspektiv. I linje med detta bör kriterierna för att bevilja stöd till utveckling av landsbygden inte sträcka sig längre än till vad som är nödvändigt för att uppnå målen för denna politik.

15. En samverkan med andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och med gemenskapens politik på andra områden kräver emellertid att de grundläggande kriterierna för att bevilja stöd föreskrivs på gemenskapsnivå. I synnerhet bör åtgärder för landsbygdens utveckling som omotiverat hämmar konkurrensen undvikas.

16. För att garantera flexibilitet och förenkla lagstiftningen bör rådet i enlighet med artikel 202 tredje strecksatsen i fördraget ge kommissionen alla nödvändiga befogenheter för att genomföra de regler som fastställs av rådet.

17. Gemenskapens jordbruksstruktur kännetecknas av att det finns ett stort antal jordbruksföretag som saknar de strukturella förutsättninar som kan garantera en rimlig inkomst och skäliga levnadsvillkor för jordbrukarna och deras familjer.

18. Målet för gemenskapens investeringsstöd är att modernisera jordbruksföretagen och förbättra deras livskraft.

19. Gemenskapens villkor för berättigande till investeringsstöd bör förenklas jämfört med de nuva-

---

[1] EGT L 185, 15.7.1988, s. 9. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3193/94 (EGT L 337, 24.12.1994, s. 11).

[2] EGT L 374, 31.12.1988, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2085/93 (EGT L 193, 31.7.1993, s. 44).

[3] EGT L 215, 30.7.1992, s. 85. Förordingen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2272/95 (EGT L 288, 1.2.1995, s. 35). Förordningen rättad genom kommissionens förordning (EG) nr 1962/96 (EGT L 259, 12.10.1996, s. 7).

[4] EGT L 215, 30.7.1992, s. 91. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2773/95 (EGT L 288, 1.12.1995, s. 37).

[5] EGT L 215, 30.7.1992, s. 96. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 231/96 (EGT L 30, 8.2.1996, s. 33).

rande i rådets förordning (EG) nr 950/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet [1].

20. Särskilda förmåner till unga jordbrukare kan underlätta inte bara deras etablering utan även strukturanpassningen av deras företag efter det att de har etablerat sig.

21. Utvecklingen och specialiseringen av jordbruket kräver en lämplig allmän, teknisk och ekonomisk utbildningsnivå hos de personer som arbetar med jordbruk och skogsbruk, särskilt vad gäller nya metoder inom företagsledning, produktion och saluföring.

22. Särskilda insatser behövs för att utbilda jordbrukare och informera dem om miljövänliga produktionsmetoder inom jordbruket.

23. Förtidspensionering från jordbruket bör uppmuntras i syfte att förbättra jordbruksföretags ekonomiska livskraft, med beaktande av de erfarenheter som vunnits vid genomförandet av förordning (EEG) nr 2079/92.

24. Stöd till mindre gynnade områden bör bidra till att mark fortsätter att brukas som jordbruksmark, till att landsbygden bevaras, hållbara produktionsmetoder bibehålls och utvecklas.

25. Mindre gynnade områden bör klassificeras på grundval av gemensamma kriterier.

26. Någon ytterligare klassificering av mindre gynnade områden behöver inte göras på gemenskapsnivå.

27. För att garantera effektiviteten i denna stödordning och att dess mål med säkerhet kan uppnås bör villkor för berättigande till kompensationsbidrag föreskrivas.

28. För inskränkningar av jordbruksdriften i områden med miljöbetingade restriktioner kan det bli nödvändigt att bevilja stöd till jordbrukarna för att lösa de specifika problem som dessa restriktioner förorsakar.

29. För att stödja en hållbar utveckling i landsbygdsområden och tillmötesgå samhällets ökande behov av tjänster på miljöområdet bör miljöåtgärder inom jordbruket spela en framträdande roll under de kommande åren.

30. Av den detaljerade redogörelse som kommissionen lämnat i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 2078/92 framgår att det nuvarande stödet till miljöåtgärder inom jordbruket i enlighet med förordning (EEG) nr 2078/92, med beaktande av de erfarenheter som vunnits i genomförandet av den stödordningen, bör finnas kvar för riktade miljöåtgärder.

31. Stödordningen för miljöåtgärder inom jordbruket bör fortsätta att uppmuntra jordbrukare till att göra en samhällsnyttig insats genom att införa eller fortsätta att använda produktionsmetoder som är förenliga med det ökande behovet av att skydda och förbättra miljön, naturresurserna, jorden och den genetiska mångfalden och av att bevara naturen och landskapet.

32. Förbättringar när det gäller bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter bör uppmuntras genom att investeringsstöd beviljas för detta.

33. Ett sådant stöd kan till stora delar bygga på de nuvarande villkoren i rådets förordning (EG) nr 951/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av villkoren för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter [2].

34. Investeringarnas bärkraft måste garanteras, liksom att jordbrukarna får del i de ekonomiska fördelar som åtgärden ger.

35. Skogsbruket ingår som en oskiljaktig del i landsbygdens utveckling och därför bör åtgärder till förmån för skogsbruket integreras i stödordningen för landsbygdens utveckling. Stödet till skogsbruket får inte snedvrida konkurrensen och bör vara marknadsneutralt.

[1] EGT L 142, 2.6.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2331/98 (EGT L 291, 30.10.1998, s. 10).

[2] EGT L 142, 2.6.1997, s. 22.

36. Åtgärder till förmån för skogsbruket bör antas mot bakgrund av gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden på internationell nivå och utgå från medlemsstaternas skogsplaner. I dessa åtgärder bör även de särskilda problemen i samband med klimatförändring beaktas.

37. Åtgärder till förmån för skogsbruket bör fortsätta att genomföras i linje med de nuvarande stödordningar som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1610/89 av den 29 maj 1989 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 4256/88 i fråga om programmet för att utveckla och på bästa sätt tillvarata skogen i gemenskapens glesbygdsområden [1] och i rådets förordning (EEG) nr 867/90 av den 29 maj 1990 om förbättring av villkoren för bearbetning och avsättning av skogsbruksprodukter [2].

38. Beskogning av jordbruksmark är särskilt betydelsfull ur markanvändnings- och miljösynpunkt och som ett bidrag till att öka tillgången på vissa skogsbruksprodukter. Det nuvarande stödet till beskogning i enlighet med förordning (EEG) nr 2080/92 bör därför finnas kvar med hänsyn tagen till de erfarenheter som vunnits i genomförandet av den stödordningen, vilket framgår av den detaljerade redogörelse som kommissionen lämnat i enlighet med artikel 8.3 i densamma.

39. Bidrag bör beviljas till åtgärder för att bevara och förbättra den ekologiska stabiliteten i skogen i vissa områden.

40. Stöd bör beviljas till andra åtgärder i samband med verksamheter inom jordbruket och omställningen av dessa. Förteckningar över åtgärder som berättigar till stöd bör upprättas på grundval av den erfarenhet som vunnits och med beaktande av att landsbygdens utveckling även måste bygga på icke-jordbruksverksamhet och på tjänster, så att en utveckling mot ekonomisk och social tillbakagång och avfolkning kan vändas. Åtgärder för att undanröja ojämlikheter och för att främja lika möjligheter mellan män och kvinnor bör stödjas.

41. Konsumentefterfrågan på ekologiskt producerade jordbruksprodukter och livsmedel ökar. En ny marknad för jordbruksprodukter håller därför på att uppstå. Ekologiskt jordbruk leder till mer hållbara verksamheter inom jordbruket och bidrar därigenom till de allmänna målen i denna förordning. Särskilda stödåtgärder för utveckling av landsbygden kan omfatta produktion, bearbetning och försäljning av ekologiskt producerade jordbruksprodukter.

42. Stödberättigade åtgärder till förmån för utveckling av landsbygden måste vara förenliga med gemenskapens lagstiftning och samverka såväl med gemenskapens politik på andra områden som med andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken.

43. Inom ramen för denna förordning bör stöd inte utgå till vissa åtgärder som är stödberättigade genom andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och särskilt inte till de åtgärder som faller under stödordningen för den gemensamma organisationen av marknaderna, med de undantag som motiveras av objektiva kriterier.

44. Med tanke på det stöd som i flera fall nu utgår till producentgrupper och sammanslutningar av dessa där det finns en gemensam organisation av marknaden, förefaller ett särskilt stöd till producentgrupper inom ramen för politiken för utveckling av landsbygden inte längre vara nödvändigt. Därför bör den nuvarande stödordningen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 952/97 av den 20 maj 1997 om producentgrupper och sammanslutningar av dessa [3] inte finnas kvar.

45. Gemenskapens stöd till kompletterande åtgärder och andra åtgärder inom politiken för utveckling av landsbygden i områden som inte omfattas av mål 1 bör finansieras av EUGFJ:s garantisektion. De grundläggande finansieringsreglerna i förordning (EG) nr 1260/1999 har därför anpassats i enlighet med detta.

46. Gemenskapens stöd till åtgärder för utveckling av landsbygden i mål 1-områden bör även i fortsättningen finansieras av EUGFJ:s utvecklingssektion, utom när det gäller de tre befintliga kompletterande åtgärderna och stödet till mindre

[1] EGT L 165, 15.6.1989, s. 3.
[2] EGT L 91, 6.4.1990, s. 7.
[3] EGT L 142, 2.6.1997, s. 30.

gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner.

47. Med tanke på det stöd som utgår till åtgärder inom politiken för utveckling av landsbygden som omfattas av programplanering enligt mål 1 och mål 2, bör förordning (EG) nr 1260/1999 tillämpas, särskilt när det gäller integrerad programplanering av dessa åtgärder. I finansieringsreglerna bör emellertid hänsyn tas till garantisektionens finansiering av åtgärder i mål 2-områden.

48. Åtgärder inom politiken för utveckling av landsbygden som inte omfattas av programplanering under mål 1 eller mål 2 bör omfattas av en programplanering för landsbygdsutveckling enligt särskilda regler. Stödsatsen för dessa åtgärder bör differentieras i enlighet med de allmänna riktlinjerna i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 1260/1999 med tillräcklig hänsyn tagen till kraven på social och ekonomisk sammanhållning. Som en följd härav bör de stödsatserna i princip differentieras mellan mål 1-och mål 2-områden och andra områden. De stödsatser som föreskrivs i denna förordning är de högsta tillåtna för stöd från gemenskapen.

49. Utan att det påverkar tillämpningen av det initiativ för utveckling av landsbygden som föreskrivs i artiklarna 19 och 20 i förordning (EG) nr 1260/1999 bör kommissionen, utöver program för utveckling av landsbygden, ges möjlighet att på eget initiativ utfärda bestämmelser för studier kring frågor som rör utvecklingen av landsbygden.

50. Erforderliga regler bör fastställas för övervakning och utvärdering av det stöd som beviljas till utveckling av landsbygden, och härvid bör sådana väl definierade referensmått användas som man kommit överens om och fastställt innan ett program genomförs.

51. Statligt stöd bör kunna beviljas till åtgärder för utveckling av landsbygden som inte medfinansieras av gemenskapen. För att garantera en samverkan med andra åtgärder för vilka stöd beviljas från gemenskapen och för att förenkla förfarandena bör särskilda regler för statligt stöd fastställas, med tanke på de betydande ekonomiska följder ett sådant stöd får.

52. För att underlätta övergången från den nuvarande stödordningen till den nya stödordningen för utveckling av landsbygden bör det vara möjligt att anta övergångsregler.

53. Den nya stödordning som föreskrivs i denna förordning ersätter befintliga stödordningar som därmed bör upphävas. Därför måste nuvarande ordningarnas undantag för regionerna i gemenskapens yttersta randområden och för öarna i Egeiska havet likaledes upphävas. Nya regler som föreskriver den nödvändiga flexibiliteten samt de anpassningar och undantag som behövs för att uppfylla dessa regioners särskilda behov när landsbygdsutvecklingsåtgärder planeras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

RÄCKVIDD OCH MÅL

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs ramarna för gemenskapens stöd till en hållbar utveckling av landsbygden.

2. Åtgärder för utveckling av landsbygden skall åtfölja och komplettera andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken och på så sätt bidra till att uppnå målen i artikel 33 i fördraget.

3. Åtgärder för utveckling av landsbygden skall

— integreras med åtgärder som främjar utvecklingen och den strukturella anpassningen i regioner vars utveckling släpar efter (mål 1), och

— åtfölja åtgärder till stöd för ekonomisk och social omställning i områden med strukturella svårigheter (mål 2)

i de berörda områdena, varvid såväl de särskilda syftena med gemenskapens stöd under dessa mål enligt artikel 158 och 160 i fördraget och enligt rådets förordning (EG) nr 1260/1999 som de villkor som föreskrivs i denna förordning skall beaktas.

Artikel 2

Stöd till utveckling av landsbygden med anknytning till jordbruksverksamhet och dess omställning ges för att

— förbättra strukturen i jordbruksföretag och strukturer för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter,

— ställa om och ändra inriktningen på produktionspotentialen inom jordbruket, införa ny teknik samt förbättra produktkvaliteten,

— uppmuntra icke-livsmedelsproduktion,

— främja en hållbar utveckling i skogsbruket,

— divesifiera verksamheterna i syfte att främja kompletterande eller alternativa verksamheter,

— bevara och förstärka en livskraftig samhällstruktur på landsbygden,

— utveckla ekonomiska verksamheter samt att bevara och skapa arbetstillfällen i syfte att säkerställa ett bättre utnyttjande av de givna förutsättningarna,

— förbättra arbets- och levnadsvillkoren,

— upprätthålla och främja resurssnåla jordbruksmetoder,

— bevara och främja stora naturvärden och ett hållbart jordbruk som uppfyller miljökrav,

— undanröja ojämlikheter och främja lika rättigheter för män och kvinnor, i synnerhet genom att stödja projekt som initieras och genomförs av kvinnor.

Artikel 3

Stöd skall beviljas för de åtgärder för utveckling av landsbygden som fastställs i avdelning II och på de villkor som där föreskrivs.

AVDELNING II

ÅTGÄRDER FÖR UTVECKLING AV LANDSBYGDEN

KAPITEL I

INVESTERINGAR I JORDBRUKSFÖRETAG

Artikel 4

Stöd för investeringar i jordbruksföretag skall bidra till att förbättra jordbruksinkomsterna samt levnads-, arbets- och produktionsvillkoren.

Investeringarna skall sträva efter att uppnå ett eller flera av följande mål, nämligen

— minskning av produktionskostnaderna,

— förbättring och omställning av produktionen,

— förbättrad kvalitet,

— bevarande och förbättring av naturmiljön, de hygieniska förhållandena och djurens välfärd,

— främja diversifiering av verksamheterna inom jordbruksföretagen.

Artikel 5

Stöd för investeringar skall beviljas jordbruksföretag

— som kan visas vara ekonomiskt livskraftiga,

— som uppfyller minimikrav för miljö, hygien och djurens välfärd,

— där jordbrukarna har tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet.

Artikel 6

Stöd får inte beviljas för investeringar som syftar till att öka en produktion för vilken det inte finns någon normal avsättning på marknaden.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall fastställa gränser för den sammanlagda investering som berättigar till stöd.

Stödets totala värde uttryckt i procent av den stödberättigade investeringsvolymen är begränsat till högst 40 % och i de mindre gynnade områdena till högst 50 %. Om unga jordbrukare gör investeringar enligt kapitel II får dessa procental uppgå till högst 45 % och i mindre gynnade områden till högst 55 %.

KAPITEL II

STARTSTÖD TILL UNGA JORDBRUKARE

Artikel 8

1. Startstöd för att underlätta etableringen för unga jordbrukare skall beviljas under förutsättning att

— jordbrukaren är yngre än 40 år,

— jordbrukaren har tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet,

— det är jordbrukarens första etablering som jordbruksföretagare,

— jordbruksföretaget

i) kan visas vara ekonomiskt livskraftigt och

ii) kan uppfylla minimikrav för miljö, hygien och djurens välfärd,

och

— jordbrukaren skall vara ansvarig för företaget.

Särskilda villkor får tillämpas om den unge jordbrukaren som etablerar sig inte är ensam ansvarig för företaget. Sådana villkor skall motsvara dem som gäller för en ung jordbrukare som etablerat sig som ensam ansvarig för ett företag.

2. Startstödet får omfatta

— ett engångsbidrag som inte överskrider det högsta belopp som anges i bilagan,

— en räntesubvention på lån som har tagits för att täcka kostnaderna för etableringen; räntesubventionens kapitaliserade värde får inte överskrida värdet på engångsbidraget.

KAPITEL III

KOMPETENSUTVECKLING

Artikel 9

Stöd till yrkesutbildning skall bidra till att förbättra yrkeskunskap och yrkesskicklighet för jordbrukare och andra personer verksamma inom jord- och skogsbruket och dess omställning.

Kompetensutvecklingen skall särskilt syfta till

— att förbereda jordbrukare för en kvalitativ omställning av produktionen, en användning av produktionsmetoder som är förenliga med att landskapet bevaras och förbättras, med miljöskyddet och med normer för hygien och djurens välfärd, samt ge dem den kompetens som erfordras för att driva ett ekonomiskt livskraftigt lantbruk, och

— att förbereda skogsägare och andra personer som är verksamma i skogsbruket att tillämpa skogsbruksmetoder för att förstärka skogarnas ekonomiska, ekologiska och sociala funktion.

KAPITEL IV

FÖRTIDSPENSIONERING

Artikel 10

1. Stöd till förtidspensionering från jordbruk skall bidra till att uppnå följande mål, nämligen

— att äldre jordbrukare som bestämmer sig för att upphöra med jordbruk får en inkomst,

— att uppmuntra äldre jordbrukare att lämna över till jordbrukare som kan förbättra, när detta är nödvändigt, de kvarvarande jordbruksföretagens ekonomiska livskraft,

— att den jordbruksmark som inte kan brukas med tillfredsställande lönsamhet ställs om till andra ändamål.

2. Stöd till förtidspensionering får omfatta åtgärder för att tillhandahålla en inkomst för lantarbetare.

Artikel 11

1. Den som överlåter ett jordbruk skall

— slutgiltigt upphöra med allt yrkesmässigt jordbruk, men får fortsättningsvis bedriva icke-ykresmässigt jordbruk och nyttja byggnaderna,

— vid överlåtelsen vara minst 55 år gammal men ännu inte ha uppnått den normala pensionsåldern, och

— ha bedrivit jordbruk under de tio år som föregår överlåtelsen.

2. De som övertar ett jordbruk skall

— efterträda den överlåtande parten som ansvarig för jordbruksföretaget, eller helt eller delvis ta över den mark som frigörs. Den ekonomiska livskraften i den övertagande partens företag måste förbättras inom en tidsfrist och i enlighet med krav som kommer att fastställas med särskilt beaktande av såväl den övertagande partens yrkeskunskap och yrkesskicklighet som areal, och arbetsvolym eller inkomstnivå, beroende på region och produktionsinriktning,

— inneha tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet, och

— åta sig att bedriva jordbruk i jordbruksföretaget under minst fem år.

3. En lantarbetare skall

— slutgiltigt upphöra med allt jordbruksarbete,

— vara minst 55 år men får ännu inte ha uppnått normal pensionsålder,

— som medhjälpare inom familjen eller som lantarbetare ha arbetat minst halvtid med jordbruksarbete under de föregående fem åren,

— ha arbetat på den överlåtande partens jordbruksföretag under en period som minst motsvarar två års heltidssysselsättning under den fyraårsperiod som föregår den överlåtande partens förtidspensionering, och

— vara ansluten till ett socialförsäkringssystem.

4. En övertagande part utanför jordbruket kan vara en annan person eller ett organ som övertar överlåten mark för att använda den för andra ändamål än jordbruk såsom för skogsbruk eller för att skapa ekologiska skyddsområden på ett sätt som är förenligt med skydd för eller förbättringar av miljön och landskapet.

5. De villkor som fastställs i denna artikel skall gälla under hela den period som den överlåtande parten erhåller stöd till förtidspensionering.

Artikel 12

1. De högsta beloppen för gemenskapsstöd anges i bilagan.

2. Stöd till förtidspensionering skall lämnas under högst 15 år för den överlåtande parten och högst tio år för lantarbetaren. Det får inte avse tiden efter den överlåtande partens sjuttiofemte födelsedag eller efter det att lantarbetaren uppnått normal pensionsålder.

Om en normal ålderspension betalas av medlemsstaten till en överlåtande part skall stödet till förtidspension beviljas som ett tillägg till denna och beräknas utifrån det belopp som lämnas i form av nationell ålderspension.

KAPITEL V

MINDRE GYNNADE OMRÅDEN OCH OMRÅDEN MED MILJÖBETINGADE RESTRIKTIONER

Artikel 13

Stöd till mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner skall bidra till att följande mål uppnås:

a) *Kompensation för områden som är mindre gynnade av naturbetingade skäl*

— att säkerställa fortsatt markanvändning för jordbruksändamål och på så sätt bidra till att bibehålla en livskraftig landsbygd,

— att bevara landskapet,

— att bevara och främja hållbara jordbruksmetoder, som särskilt beaktar krav för skydd av miljön.

b) *Kompensation för områden med miljöbetingade restriktioner*

— att garantera att miljökraven uppfylls och säkerställa jordbruket i områden med miljöbetingade restriktioner.

Artikel 14

1. Jordbrukare i mindre gynnade områden kan beviljas kompensationsbidrag.

2. Kompensationsbidraget skall utgå per hektar för areal som utnyttjas för jordbruksändamål och beviljas jordbrukare

— som brukar en minsta fastställd areal,

— som åtar sig att fortsätta med jordbruksverksamhet i ett mindre gynnat område i minst fem år efter den första utbetalningen av kompensationsbidraget, och

— som följer en normal god jordbrukarsed som är förenlig med kraven på att slå vakt om miljön och bevara landskapet, särskilt genom ett hållbart jordbruk.

3. Om restsubstanser av ämnen som är förbjudna enligt direktiv 96/22/EG [1], eller restsubstanser av ämnen som är tillåtna enligt det direktivet men används på ett olagligt sätt, upptäcks i nötkreatur som tillhör en producents besättning i samband med att bestämmelserna i direktiv 96/23/EG [2] tillämpas, eller om ett otillåtet ämne eller otillåten produkt, eller ett ämne eller en produkt som tillåts enligt direktiv 96/22/EG men som innehas på att olagligt sätt, i någon form påträffas på en producents jordbruksföretag, skall producenten under det kalenderår som upptäckten görs uteslutas från att erhålla kompensationsbidrag.

Vid upprepade överträdelser får perioden för uteslutning, beroende på hur allvarlig överträdelsen är, förlängas till fem år från och med det år då den upprepade överträdelsen uppdagades.

Om ägaren till djuren, eller den som bedriver skötseln, hindrar de inspektioner eller provtagningar som är nödvändiga för tillämpningen av nationella planer för kontrollåtgärder avseende restsubstanser eller de undersökningar och kontroller som föreskrivs i direktiv 96/23/EG skall de sanktioner som föreskrivs i första stycket tillämpas.

Artikel 15

1. Kompensationsbidrag skall fastställas till ett belopp

— som är tillräckligt stort för att effektivt bidra till att kompensera befintliga svårigheter och

— på ett sådant sätt att överkompensation undviks.

2. Kompensationsbidragen skall vara vederbörligen differentierade och hänsyn skall tas till

— en regions särskilda situation och utvecklingsmål,

— hur allvarliga de varaktiga naturgivna svårigheterna är som påverkar jordbrukets verksamheter,

[1] EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.
[2] EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

— där så är lämpligt, de särskilda miljöproblem som måste lösas,

— jordbruksföretagens produktionsinriktning och eventuellt deras ekonomiska struktur.

3. Kompensationsbidraget skall fastställas till ett belopp mellan det lägsta och det högsta belopp som anges i bilagan.

Kompensationsbidrag som är högre än detta högsta belopp får beviljas under förutsättning att genomsnittet av samtliga kompensationsbidrag som beviljas på den berörda planeringsnivån inte överskrider det högsta beloppet. I sådana fall som är vederbörligen motiverade av objektiva omständigheter får dock medlemsstaterna när de beräknar genomsnittsbeloppet presentera en kombination av flera regionala program.

Artikel 16

1. Jordbrukare kan beviljas kompensationsbidrag för kostnader och inkomstförluster som uppkommer på grund av begränsningar av jordbruksdriften i områden med miljöbetingade restriktioner till följd av tillämpningen av gemenskapsbestämmelser på miljöskyddsområdet, såvida och i den utsträckning som detta stöd är nödvändigt för att lösa de särskilda problem som dessa bestämmelser förorsakar.

2. Bidragen skall fastställas på ett sådant sätt att överkompensation undviks, särskilt när stödet avser mindre gynnade områden.

3. Det högsta beloppet för gemenskapsstödet anges i bilagan.

Artikel 17

Mindre gynnade områden skall omfatta

— bergsområden (artikel 18),

— andra mindre gynnade områden (artikel 19) och

— områden med särskilda svårigheter (artikel 20).

Artikel 18

1. Bergsområden skall kännetecknas av avsevärda begränsningar av möjligheterna att använda marken och en märkbar ökning av brukningskostnaderna till följd av

— att det på grund av höjden över havet råder mycket svåra klimatförhållanden, vilket avsevärt förkortar vegetationsperioden,

— att det på en lägre höjd över havet i större delen av området finns sluttningar som är alltför branta för användning av maskinell utrustning eller som kräver användning av mycket kostsam specialutrustning, eller

— en kombination av dessa båda faktorer, där den svårighet som var och en av dem ger upphov till är av mindre betydelse, men där de sammantaget leder till en lika allvarlig svårighet.

2. Områden norr om 62:a breddgraden och vissa närliggande områden skall likställas med bergsområden.

Artikel 19

Mindre gynnade områden där det finns en risk att marken inte längre kommer att brukas och där det är nödvändigt att bevara landskapet, skall bestå av jordbruksområden som är homogena såvitt avser naturbetingade produktionsförhållanden och skall uppvisa samtliga följande särdrag, nämligen

— förekomst av lågproduktiv mark som är svår att bruka, och vars begränsade möjligheter inte kan förbättras utan mycket höga kostnader, och som huvudsakligen kan utnyttjas för extensiv djurhållning,

— på grund av denna av naturen betingade låga produktivitet uppnås resultat som är avsevärt mycket lägre än genomsnittet när det gäller de viktigaste måtten på ekonomisk avkastning inom jordbruket,

— en låg eller minskande befolkningstäthet och en befolkning som till största delen är beroende av jordbruket, och där en allt snabbare befolkningsminskning skulle innebära en fara för områdets livskraft och invånarnas möjlighet att bo kvar.

Artikel 20

Mindre gynnade områden kan omfatta andra områden som är utsatta för speciella svårigheter, och där jord-

bruk, när det är nödvändigt och på vissa villkor, bör fortsätta att bedrivas för att bevara eller förbättra miljön, bevara landsbygden och möjligheterna till turistverksamhet i området, eller för att skydda kusterna.

Artikel 21

Den totala ytan av de områden som avses i artiklarna 16 och 20 får inte överstiga 10 % av den berörda medlemsstatens yta.

KAPITEL VI

MILJÖVÄNLIGT JORDBRUK

Artikel 22

Stöd för produktionsmetoder inom jordbruket som är utformade för att skydda miljön och bevara landskapet (miljövänligt jordbruk) skall bidra till att målen för gemenskapens politik avseende jordbruket och miljön uppnås.

Detta stöd skall bidra till

— att jordbruksmark används på ett sätt som är förenligt med skydd och förbättringar av miljön, landskapet med dess särdrag, naturresurserna, jorden och den genetiska mångfalden,

— miljömässigt gynnsamma metoder för extensifiering av jordbruk och skötsel av lågintensiva betessystem,

— bevarandet av hotade höga naturvärden i jordbruksmiljöer,

— bibehålla landskapet och historiska särdrag på jordbruksmark,

— användningen av miljöplanering i jordbruket.

Artikel 23

1. Stöd skall beviljas till jordbrukare som åtar sig att under minst fem år bedriva ett miljövänligt jordbruk. Om det visar sig nödvändigt får en längre period fastställas för särskilda åtaganden, varvid hänsyn skall tas till de miljöeffekter som dessa åtaganden får.

2. Ett åtagande att bedriva miljövänligt jordbruk skall sträcka sig utöver normal tillämpning av god jordbrukarsed.

De skall tillgodose tjänster som inte tillgodoses genom andra stödåtgärder, som t.ex. marknadsstöd eller kompensationsbidrag.

Artikel 24

1. Stöd till åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk skall beviljas årligen och skall beräknas på grundval av

— inkomstbortfall,

— extrakostnader till följd av åtagandet,

— behovet av stimulansåtgärder.

Kostnader för investeringar som inte ger direkt ekonomisk avkastning men som är nödvändiga för att uppfylla åtagandet får också tas med i beräkningen när det årliga stödbeloppet fastställs.

2. De högsta stödbelopp per år som gemenskapen kan bevilja anges i bilagan. Beloppen skall beräknas på grundval av den areal inom jordbruksföretaget som åtaganden gäller.

KAPITEL VII

FÖRBÄTTRAD BEARBETNING OCH SALUFÖRING AV JORDBRUKSPRODUKTER

Artikel 25

1. Investeringsstöd skall underlätta en förbättrad och rationaliserad bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och därigenom bidra till att öka konkurrenskraften och mervärdet för jordbruksprodukter.

2. Stödet skall bidra till att ett eller flera av följande mål uppnås, nämligen att

— styra produktionen i riktning mot den förväntade marknadsutvecklingen eller främja nya avsättningsmöjligheter för jordbruksprodukter,

— förbättra eller rationalisera försäljningskanaler eller bearbetningsmetoder,

— förbättra produkternas presentation och förpackning, eller uppmuntra till en bättre användning eller eliminering av biprodukter eller avfall,

— tillämpa ny teknik,

— främja nyskapande investeringar,

— förbättra och kontrollera kvaliteten,

— förbättra och kontrollera hälsovillkoren,

— skydda miljön.

Artikel 26

1. Stöd skall beviljas till de personer som ytterst ansvarar för att finansiera investeringar i företag

— som kan visas ha ekonomisk livskraft, och

— som uppfyller minimikrav när det gäller miljö, hygien och djurens välfärd.

2. Investeringarna skall bidra till att förbättra förhållandena i den berörda råvarusektorn inom jordbruket. De skall garantera att producenten av sådana produkter får en tillräcklig del av det ekonomiska resultatet.

3. Det är nödvändigt att visa att det går att finna normala avsättningsmöjligheter på marknaden för produkterna i fråga.

Artikel 27

1. Investeringarna skall avse bearbetning och saluföring av produkter som anges i bilaga I till fördraget, med undantag för fiskeprodukter.

2. Investeringarna skall uppfylla urvalskriterier som fastställer prioriteringar och som visar vilka slags investeringar som inte är stödberättigade.

Artikel 28

1. Följande investeringar skall vara uteslutna från stöd, nämligen

— investeringar i detaljhandelsledet,

— investeringar i bearbetning eller saluföring av produkter från tredje land.

2. Stödets totala värde, uttryckt i procent av den stödberättigade investeringsvolymen, är begränsat till högst

a) 50 % de regioner som omfattas av mål 1,

b) 40 % i övriga regioner.

KAPITEL VIII

SKOGSBRUK

Artikel 29

1. Stöd till skogsbruket skall bidra till att bevara och utveckla skogens ekonomiska, ekologiska och sociala funktioner på landsbygden.

2. Stödet skall särskilt främja ett eller flera av följande mål, nämligen

— hållbar skogsskötsel och utveckling av skogsbruket,

— bevarande och förbättring av skogsresurserna,

— utvidgning av skogsarealen.

3. Detta stöd skall beviljas endast för skogar och arealer som ägs av privata ägare, deras sammanslutningar, eller av kommuner eller sammanslutningar av kommuner. Denna begränsning avser inte de åtgärder som avses i artikel 30.1 sjätte strecksatsen.

4. Stödet skall bidra till att gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden på den internationella nivå fullgörs. Det skall baseras på nationella och subnationella skogsprogram eller likvärdiga instrument i vilka de åtaganden som har gjorts vid ministerkonferenserna om det europeiska skogsskyddet bör beaktas.

5. Åtgärder som enligt denna förordning föreslås för områden där risken för skogsbränder betecknas som hög eller medelhög enligt förordning (EEG) nr 2158/92 av den 23 juli 1992 om skydd av gemenskapens skogar mot bränder [1] skall överensstämma med de planer för skydd av skogarna som har lagts fram av medlemsstaterna i enlighet med förordning (EEG) nr 2158/92.

Artikel 30

1. Stödet till skogsbruket skall avse en eller flera av följande åtgärder:

— Beskogning av mark som inte är stödberättigad enligt artikel 29, under förutsättning att denna plantering är anpassad till lokala förhållanden och att den utförs med hänsyn till miljön.

— Investeringar i skog, vilka syftar till att avsevärt höja dess ekonomiska, ekologiska eller sociala värde.

— Investeringar för att förbättra och rationalisera avverkning, bearbetning och saluföring av skogsbruksprodukter; investeringar som avser användning av trä som råvara skall begränsas till de led som föregår industriell bearbetning.

— Främjande av nya avsättningsmöjligheter för användning och saluföring av skogsbruksprodukter.

— Upprättande av sammanslutningar av skogsägare, vilka bildas för att de skall hjälpa sina medlemmar till en mer hållbar och effektiv skötsel av deras skogar.

— Återställande av produktionspotentialen i skogar som skadats av naturkatastrofer och brand samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder.

2. Reglerna i kapitlen I och VII skall, med undantag av artikel 7 andra stycket, när så är lämpligt, gälla för stöd till investeringar.

Artikel 31

1. Stöd skall beviljas för beskogning av jordbruksmark under förutsättning att planteringen är anpassad till lokala förhållanden och utförs med hänsyn till miljön.

Stödet får förutom planteringskostnader omfatta

— ett årligt bidrag per beskogad hektar för att täcka underhållskostnader under en period på högst fem år,

— ett årligt bidrag per hektar för att under en period på högst 20 år täcka inkomstbortfall på grund av beskogning för jordbrukare, eller sammanslutningar av dessa, vilka brukade marken innan den beskogades, eller för andra privaträttsliga subjekt.

2. Stöd till beskogning av jordbruksmark som företas av offentliga myndigheter skall endast täcka etableringskostnaderna.

3. Stöd för beskogning av jordbruksmark får inte lämnas

— till jordbrukare som erhåller stöd till förtidspensionering,

— i samband med plantering av julgranar.

För snabbväxande arter som odlas på kort sikt skall stöd för beskogning beviljas endast för planteringskostnaderna.

4. De högsta årliga bidragsbeloppen för täckning av de inkomstbortfall som berättigar till stöd från gemenskapen anges i bilagen.

[1] EGT L 217, 31.7.1992, s. 3. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 308/97 (EGT L 51, 21.2.1997, s. 2).

Artikel 32

1. I syfte att

— bevara och förbättra den ekologiska stabiliteten i skogen i områden där skogens skyddande och ekologiska roll är i allmänhetens intresse och där kostnaderna för bevarande och förbättrande åtgärder överstiger inkomsten från skogsbruket,

— genom jordbruksåtgärder upprätthålla brandgator,

skall stöd beviljas för de åtgärder som vidtas i detta syfte under förutsättning att skogens skyddande och ekologiska roll säkerställs på ett hållbart sätt och att åtgärderna regleras i avtal och specificeras ekonomiskt.

2. Stödet skall fastställas till ett belopp mellan det lägsta och det högsta belopp som anges i bilagan på grundval av faktiska kostnader för de genomförda åtgärderna i enlighet med det ingångna avatalet.

KAPITEL IX

FRÄMJA ANPASSNING OCH UTVECKLING AV LANDSBYGDEN

Artikel 33

Stöd skall beviljas för åtgärder med anknytning till jordbruket och dess omställning samt för verksamheter på landsbygden vilka inte omfattas av någon annan åtgärd i enlighet med denna avdelning.

Dessa åtgärder skall avse

— markförbättring,

— omarrondering,

— etablering av avbytartjänster samt företagsledningstjänster avseende jordbruksföretag,

— saluföring av kvalitetsprodukter från lantbruket,

— tillhandahållandet av tjänster för att ombesörja de grundläggande behoven för landsbygdens ekonomi och befolkning,

— restaurering och utveckling av byar samt skydd och bevarande av kulturarvet på landsbygden,

— diversifiering av jordbruket och verksamhet i nära samband med jordbruket så att tillfälle ges till att ha flera olika sysselsättningar eller erhålla alternativa inkomster,

— vattenshushållning inom jordbruket,

— utveckling och förbättring av infrastrukturer som har samband med lantbrukets utveckling,

— främjande av verksamhet inom turism och hantverk,

— skydd av miljön i samband med jordbruk, skogsbruk och bevarande av landskapet, samt med förbättringen av djurens välfärd,

— återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats i samband med naturkatastrofer samt införande av erforderliga skyddsåtgärder,

— att finna finansiella lösningar.

KAPITEL X

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 34

Närmare genomförandebestämmelser för denna avdelning skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 50.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

Dessa bestämmelser kan i synnerhet gälla

— villkor för stöd till investeringar för jordbruksföretag (artiklarna 4–7), inbegripet nödvändiga begränsningar genom tillämpning av artikel 6,

— tidsfristen och villkoren för ökad ekonomisk livskraft i ett jordbruksföretag och användandet av

mark frigjord vid förtidspensionering (artikel 11.2),

— villkoren för att bevilja och beräkna kompensationsbidrag i mindre gynnade områden, inbegripet vid gemensamt bruk av jordbruksmark (artiklarna 14 och 15) samt kompensationsbidrag i områden med miljöbetingade restriktioner (artikel 16),

— villkoren som reglerar åtaganden att bedriva miljövänligt jordbruk (artiklarna 23 och 24),

— urvalskriterier för investeringar i syfte att förbättra bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter (artikel27.2),

— villkoren som reglerar åtgärder inom skogsbruket (kapitel VIII).

När det gäller regionerna i gemenskapens yttersta randområden får kommissionen i enlighet med samma förfarande besluta om undantag från artikel 28 andra strecksatsen, under förutsättning att de bearbetade produkterna är avsedda för marknaden i området i fråga.

AVDELNING III

ALLMÄNNA PRINCIPER, ADMINISTRATIVA OCH FINANSIELLA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Del I

Stöd från EUGFJ

Artikel 35

1. Gemenskapens stöd till förtidspensionering (artiklarna 10–12), mindre gynnade områden och områden med miljöbetingade restriktioner (artiklarna 13–21), miljövänligt jordbruk (artiklarna 22–24) och beskogning (artikel 31) skall i hela gemenskapen finansieras av garantisektionen inom EUGFJ.

2. Gemenskapens stöd till andra åtgärder för landsbygdens utveckling skall finansieras av

— utvecklingssektionen när det gäller områden, som omfattas av mål 1,

— garantisektionen när det gäller områden som inte omfattas av mål 1.

3. Stöd till de åtgärder som avses i artikel 33 sjätte, sjunde och nionde strecksatsen skall finansieras av EUGFJ i områden som omfattas av mål 1 och mål 2 samt områden som befinner sig i övergång i den mån dessa åtgärder inte finansieras av Europeiska regionala fonden (ERUF).

Artikel 36

1. När det gäller stöd till de åtgärder för landsbygdens utveckling som avses i artikel 35.2

— skall, i områden som omfattas av mål 1, förordning (EG) nr 1260/1999 tillämpas, med tillägg av de särskilda regler som föreskrivs i den här förordningen,

— skall, i områden som omfattas av mål 2, förordning (EG) nr 1260/1999 tillämpas, med tillägg av de särskilda regler som föreskrivs i den här förordningen och om inte annat sägs i den här förordningen.

2. När det gäller stöd till de åtgärder för landsbygdens utveckling som finansieras av garantiesektionen inom EUGFJ skall de särskilda bestämmelserna i förordning (EG) nr 1260/1999 [1] och de bestämmelser som antagits för genomförandet av den förordningen gälla, om inte annat sägs i den här förordingen.

Del II

Förenlighet och samverkan

Artikel 37

1. Stöd till landsbygdens utveckling skall endast beviljas för sådana åtgärder som är förenliga med gemenskapens lagstiftning.

---

[1] Se sidan 103 i detta nummer av EGT.

2. Åtgärderna skall samverka med gemenskapens politik på andra områden och de åtgärder som genomförs i enlighet därmed.

Av särskild vikt är att ingen åtgärd som faller inom denna förordnings räckvidd kan berättiga till stöd enligt en annan av gemenskapens stödordningar om den är oförenlig med något särskilt villkor som föreskrivs i den här förordningen.

3. Samverkan skall också säkerställas med åtgärder som genomförs genom andra instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken. Detta gäller särskilt såväl samverkan mellan å ena sidan åtgärder för landsbygdens utveckling och å andra sidan åtgärder under den gemensamma marknadsorganisationen och kvalitets- och hälsoåtgärder inom jordbruket som mellan olika åtgärder för landsbygdens utveckling.

Därför får inget stöd i enlighet med denna förordning beviljas för

— åtgärder som omfattas av stödordningar enligt den gemensamma marknadsorganisationen med de undantag som motiveras av objektiva kriterier och som får fastställas enligt artikel 50,

— åtgärder för att stödja forskningsprojekt, saluföra jordbruksprodukter eller utrota djursjukdomar.

4. Medlemsstaterna får införa ytterligare eller strängare krav för att bevilja stöd från gemenskapen till landsbygdens utveckling, under förutsättning att sådana villkor står i överensstämmelse med målen och kraven i denna förordning.

Artikel 38

1. För en och samma åtgärd får utbetalningar inte både göras i enlighet med denna förordning och under någon annan av gemenskapens stödordningar.

2. Stöd till flera åtgärder i enlighet med denna förordning får endast kombineras under förutsättning att sådana åtgärder samverkar och är förenliga med varandra. Om det visar sig nödvändigt skall stödnivån justeras.

Artikel 39

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att åtgärder för landsbygdens utveckling i enlighet med detta kapitel är förenliga och samverkar med andra åtgärder i gemenskapens politik.

2. De planer för landsbygdens utveckling som medlemsstaterna överlämnar skall innehålla en bedömning av om de föreslagna åtgärderna är förenliga och samverkar med andra åtgärder, samt en redogörelse för de åtgärder som vidtagits för att uppnå denna förenlighet och samverkan.

3. Vid behov får stödåtgärderna revideras i efterhand,så att förenligheten och samverkan kan säkerställas.

KAPITEL II

PROGRAMPLANERING

Artikel 40

1. De åtgärder för landsbygdens utveckling som finansieras av EUGFJ:s utvecklingssektion skall ingå i programplaneringen för mål 1-områden i enlighet med förordning (EG) nr 1260/1999.

2. Andra åtgärder för landsbygdens utveckling än de som avses i artikel 35.1 får ingå i programplaneringen för mål 2-områden i enlighet med förordning (EG) nr 1260/1999.

3. Andra åtgärder för landsbygdens utveckling, som inte ingår i programplaneringen enligt punkterna 1 och 2 skall ingå i programplaneringen för utveckling av landsbygden i enlighet med artiklarna 41–44.

4. För åtgärder för landsbygdens utveckling för vilka så är lämpligt kan medlemsstaterna också för godkännande överlämna nationella allmänna bestämmelser som ingår i programplaneringen i enlighet med punkterna 1–3, under förutsättning att det är lämpligt för att bibehålla enhetliga villkor.

Artikel 41

1. Planer för utveckling av landsbygden skall utarbetas för den geografiska nivå som bedöms vara lämpligast. Detta skall göras av de behöriga myndigheter

som utsetts av medlemsstaten och medlemsstaten skall överlämna planerna till kommissionen efter det att samråd har ägt rum med behöriga myndigheter och organisationer på lämpligt geografisk nivå.

2. De stödåtgärder för landsbydens utveckling som skall tillämpas i ett område skall när så är möjligt integreras i en och samma plan. Om flera planer behöver utarbetas skall förhållandet mellan åtgärderna i dessa planer anges och det skall säkerställas att de är förenliga och samverkar med andra åtgärder.

Artikel 42

Planer för utveckling av landsbygden skall omfatta en period på sju år från och med den 1 januari 2000.

Artikel 43

1. Planer för utveckling av landsbygden skall innehålla

— en kvantifierad lägesbeskrivning som påvisar skillnader, klyftor och utvecklingspotential, vilka finansiella resurser som satsas samt vilka huvudsakliga resultat som enligt tillgängliga utvärderingar nåddes genom åtgärder under den föregående programplaneringsperioden,

— en beskrivning av den föreslagna strategin, kvantifierade mål för denna och de prioriteringar för landsbygdens utveckling som gjorts samt det geografiska område som omfattas,

— en bedömning av förväntade effekter på ekonomin, miljön och samhället, inklusive effekter på sysselsättningen,

— en vägledande, finansiell översikt över de samlade finansiella resurser som ställts till förfogande, såväl nationellt som av gemenskapen, för var och en av de prioriteringar för landsbygdens utveckling som föreslagits i planen, och, om planen omfattar landsbygdsområden enligt mål 2, de vägledande beloppen för landsbygdsutvecklingsåtgärder enligt artikel 33 i dessa områden,

— en redogörelse för planerade åtgärder för att genomföra planerna, särskilt stödordningarna, inklusive nödvändiga uppgifter för att kunna göra en bedömning utifrån konkurrensreglerna,

— uppgifter, om det anses befogat, om behovet av studier, demonstrationsprojekt, kompetensutveckling eller tekniskt stöd för att förbereda, genomföra eller anpassa åtgärderna i fråga,

— uppgifter om vilka behöriga myndigheter och ansvariga organ som utsetts,

— bestämmelser som syftar till att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av planerna, inklusive övervakning och utvärdering, med angivande av kvantifierade indikatorer för denna utvärdering, kontrollåtgärder och sanktionsförfaranden samt lämplig informationsspridning,

— resultat från samråd och angivande av berörda myndigheter och organ samt ekonomiska aktörer och arbetsmarknadens parter på lämplig nivå.

2. I planerna skall medlemsstaterna

— utifrån sina särskilda behov föreskriva landsomfattande miljöåtgärder inom jordbruket,

— försäkra sig om en nödvändig jämvikt mellan de olika stödåtgärderna.

Artikel 44

1. Planer för utveckling av landsbygden skall överlämnas senast sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft.

2. Kommissionen skall bedöma de föreslagna planerna och avgöra om de är förenliga med denna förordning. På grundval av planerna skall kommissionen senast sex månader efter det att planerna överlämnats godkänna programplaneringsdokumenten för utveckling av landsbygden i enlighet med det förfarande som avses i artikel 50.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

KAPITEL III

TILLÄGGSÅTGÄRDER OCH GEMENSKAPSINITIATIV

Artikel 45

1. I enlighet med artikel 21.2 i förordning (EG) nr 1260/1999 får kommissionen i enlighet med förfa-

randet i artikel 50.2 i den förordningen utvidga räckvidden för stöd från EUGFJ:s utvecklingssektion utöver vad som föreskrivs i artikel 35.2 i den förordningen och för finansieringen av de åtgärder som är bidragsberättigande i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 1262/1999 [1], (EG) nr 1261/1999 [2] och (EG) nr 1263/1999 [3] i syfte att genomföra alla åtgärderna i gemenskapsinitiativet för landsbygdens utveckling.

2. På kommissionens initiativ får EUGFJ:s garantisektion finansiera studier i samband med programplanering för utveckling av landsbygden.

KAPITEL IV

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 46

1. För gemenskapens stöd till landsbygdsutveckling genom EUGFJ:s garantisektion skall en fiansieringsplan utarbetas och redovisningen skall ske på årsbasis. Finansieringsplanen skall ingå i programplaneringen för utveckling av landsbygden (artikel 38.3) eller i programplaneringen avseende mål 2.

2. Kommissionen skall fastställa ursprungliga anslag till medlemsstaterna uppdelade årsvis utifrån objektiva kriterier som tar hänsyn till särskilda förhållanden och behov samt särskilda insatser som skall göras, i synnerhet för miljön, för att skapa arbetstillfällen och för att bevara landskapet.

3. De ursprungliga anslagen skall justeras på grundval av verkliga utgifter och de reviderade utgiftsprognoser som medlemsstaterna överlämnar, varvid hänsyn skall tas till programmens mål, till de medel som står till förfogande och, som huvudregel, skall stå i överensstämmelse med stödintensiteten i landsbygdsområden som omfattas av mål 2.

Artikel 47

1. De finansiella bestämmelserna i artiklarna 31, 32 (utom punkt 1 femte stycket), 34, 38 och 39 i förordning (EG) nr 1260/1999 skall inte tillämpas på åtgärder för landsbygdens utveckling under mål 2.

Kommissionen skall vidta nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att dessa åtgärder genomförs effektivt och samordnat och att detta sker på ett sätt som minst uppfyller kraven i de bestämmelser som avses i första stycket, inklusive principen med en enda förvaltningsmyndighet.

2. Åtgärder som ingår i en programplanering för utveckling av landsbygden skall medfinansieras av gemenskapen i enlighet med riktlinjerna i artiklarna 29–30 i förordning (EG) nr 1260/1999.

Härvid gäller följande:

— Gemenskapens medfinansiering skall uppgå till högst 50 % av de totala stödberättigade kostnaderna och som huvudregel till minst 25 % av stödberättigande offentliga utgifter i områden som inte omfattas av mål 1 eller mål 2.

— För investeringar som skapar intäkter skall de stödsatser tillämpas som föreskrivs i artikel 29.4 a ii, 29.4 a iiii, 29.4 b ii och 29.4 b iii i förordning (EG) nr 1260/1999. Jordbruks- och skogsbruksföretag samt företag som bearbetar och saluför jordbruks- och skogsbruksprodukter betraktas därvid som företag i den mening som avses i artikel 29.4 b iii.

— Gemenskapens andel i programplaneringen för åtgärder enligt artiklarna 22–24 i denna förordning skall uppgå till 75 % i de områden som omfattas av mål 1 och 50 % i övriga områden.

När sådana utbetalningar görs skall artikel 32.1 femte stycket i förordning (EG) nr 1260/1999 tillämpas.

3. Utbetalningar av finansiellt stöd från EUGFJ:s garantisektion kan ske i form av förskott för att genomföra program och i form av utbetalningar för uppkomna utgifter.

KAPITEL V

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Artikel 48

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall säkerställa en effektiv övervakning av genomförandet av programplaneringen för utveckling av landsbygden.

[1] EGT L 161, 26.6.1999, s. 48.
[2] EGT L 161, 26.6.1999, s. 43.
[3] EGT L 161, 26.6.1999, s. 54.

2. Övervakningen skall ske på ett sätt som båda parter gemensamt kommit överens om.

Övervakningen skall ske utifrån särskilda fysiska och finansiella indikatorer som parterna i förväg kommit överens om och fastställt.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna årsrapporter om hur programmen fortskrider.

3. Om skäl föreligger skall övervakningskommittéer inrättas.

Artikel 49

1. Åtgärder inom ett program för utveckling av landsbygden skall utvärderas i enlighet med riktlinjerna i artiklarna 40–43 i förordning (EG) nr 1260/1999.

2. EUGFJ:s garantisektionen får, inom ramen för de finansiella medel som anslås till program, delta i finansieringen av utvärderingar som har samband med utveckling av landsbygden i medlemsstaterna. EUGFJ:s garantisektionen får även på initiativ av kommissionen finansiera utvärderingar på gemenskapsnivå.

KAPITEL VI

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Artikel 50

Detaljerade bestämmelser för tillämpningen av denna avdelning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 50.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

Dessa bestämmelser skall särskilt avse

— innehåll och överlämnade av planerna för utveckling av landsbygden (artiklarna 41–44),

— revideringen av programplaneringsdokumenten för utveckling av landsbygden,

— finansieringsplanen, i synnerhet för att säkerställa budgetdisciplin (artikel 46) och medfinansiering (artikel 47.2),

— övervakning och utvärdering (artklarna 48 och 49),

— sätt att säkerställa samverkan mellan åtgärderna för landsbygdens utveckling och stödåtgärder i samband med marknadsorganisationen (artikel 37).

AVDELNING IV

STATLIGT STÖD

Artikel 51

1. Om inte annat sägs i denna avdelning skall artiklarna 87–89 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar i fråga om stödåtgärder för landsbygdens utveckling.

Artiklarna 87–89 i fördraget skall emellertid inte tillämpas på de medel som medlemsstaterna i enlighet med artikel 36 i fördraget bidrar med i fråga om åtgärder som berättigar till stöd från gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

2. Stöd till investeringen i jordbruksföretag vilka överskrider de procentsatser som anges i artikel 7 skall vara förbjudna.

Undantagna från detta förbud är stöd till

— investeringar som till största delen görs av allmänintresse i samband med bevarande av traditionellt formade landskap genom verksamhet inom jordbruket och skogsbruket eller förflyttning av jordbruksbyggnader,

— investeringar till skydd och förbättring av miljön,

— investeringar som syftar till att förbättra de sanitära villkoren inom djurhållningen samt vad avser djurens välfärd.

3. Statligt stöd som beviljas jordbrukare för att kompensera naturbetingade nackdelar i mindre gynnade områden skall vara förbjudet om det inte uppfyller kraven i artiklarna 14 och 15.

4. Statligt stöd till jordbrukare för åtaganden om miljövänligt jordbruk skall vara förbjudet om det inte uppfyller kraven i artiklarna 22–24. Ytterligare stöd utöver de högsta belopp som fastställs i enlighet med artikel 24.2 kan emellertid beviljas om det är motiverat enligt punkt 1 i den artikeln. I vederbörligen motiverade undantagsfall får undantag beviljas från minimiperioden för sådana skyldigheter i enlighet med artikel 23.1.

Artikel 52

I enlighet med artikel 36 i fördraget, skall statligt stöd, i syfte att ytterligare bidra till att finansiera åtgärder för landsbygdens utveckling för vilka stöd beviljas från gemenskapen, anmälas av medlemsstaterna och godkännas av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och som en del i den programplanering som avses i artikel 40. Artikel 88.3 första meningen i fördraget skall inte tillämpas på stöd som har anmälts på detta sätt.

AVDELNING V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 53

1. Om särkilda åtgärder visar sig nödvändiga för att underlätta övergången från det nuvarande systemet till det som föreskrivs i den här förordningen skall dessa åtgärder antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 50.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.

2. Sådana åtgärder skall särskilt vidtas för att de av gemenskapens nu pågående stödinsatser som kommissionen har godkänt för en period som löper ut efter den 1 januari år 2000, eller för en obegränsad period, skall kunna integreras i den stödordning för landsbygdens utveckling som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 54

1. Artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 1696/71 av den 26 juli 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle [1] skall ersättas med följande:

”*Artikel 17*

1. Förordningarna om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken skall tillämpas på marknaden för de produkter som anges i artikel 1.1 från och med den dag då det system som fastställts i denna förordning börjar tillämpas.

2. Det stöd som avses i artikel 8 skall medfinansieras av gemenskapen.

3. De stöd som avses i artikel 12 skall medlemsstaterna betala till producenterna mellan den 16 oktober och den 31 december det regleringsår som stödet avser.

4. I enlighet med förfarandet i artikel 20 skall kommissionen anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel.”

2. Artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer [2] skall ersättas med följande:

”*Artikel 6*

1. Under fem år från dagen för erkännandet skall medlemsstaterna till erkända producentorganisationer bevilja stöd som främjar deras bildande och underlättar den administrativa verksamheten.

2. Detta stöd

— skall för det första, andra, tredje, fjärde respektive femte året uppgå till 5 %, 5 %, 4 %, 3 % respektive 2 % av värdet av den produktion som saluförs genom producentorganisationen,

— får inte överskrida den verkliga kostnaden för bildandet och administrationen av organisationen i fråga,

— skall utbetalas genom årliga delbetalningar under högst sju år från dagen för erkännandet.

Värdet på varje års produktion skall beräknas på grundval av

— den årliga volym som verkligen saluförs,

[1] EGT L 175, 4.8.1971, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1554/97 (EGT L 208, 2.8.1997, s. 1).

[2] EGT L 47, 25.2.1993, s. 1. Förordning senast ändrad genom förordning (EG) nr 1637/98 (EGT L 210, 28.7.1998, s. 28).

— det genomsnittliga producentpris som erhålls.

3. Producentorganisationer som bildats av organisationer som redan till stor del uppfyller kraven i denna förordning skall vara berättigade till stöd i enlighet med denna artikel endast under förutsättning att de bildats genom ett samgående som gör det möjligt att på ett effektivare sätt uppnå de mål som avses i artikel 5. I detta fall skall stödet emellertid beviljas endast med hänsyn tagen till kostnaderna för att bilda organisationen (utgifter som uppstått i samband med det förberedande arbetet och utarbetandet av stiftelseurkund och stadgar).

4. Det stöd som avses i denna artikel skall anmälas till kommissionen i en rapport som medlemsstaten skall lämna efter varje räkenskapsår."

3. Rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker [1] ändras härmed på följande sätt:

a) Artikel 15.6 skall ersättas med följande:

"6. I de områden i gemenskapen där producenternas organiseringsgrad är särskilt låg kan medlemsstaternas tillåtas att, på en välgrundad begäran, ge producentorganisationer ett nationellt stöd som uppgår till högst hälften av producenternas finansiella bidrag. Detta är ett tilläggsstöd till driftsfonden.

För de medlemsstater där mindre än 15 % av frukt- och grönsaksproduktionen saluförs genom producentorganisationer och där frukt- och grönsaksproduktionen utgör minst 15 % av den totala jordbruksproduktionen kan gemenskapen på medlemsstatens begäran delvis återbetala det stöd som avses i första stycket."

b) Artikel 52 skall ersättas med följande:

"Artikel 52

1. Utgifter i samband med utbetalning av gemenskapens kompensation för återtagande och för gemenskapens finanisering av driftsfonden, särskilda åtgärder enligt artikel 17 och artiklarna 53–55 samt kontrollåtgärder med hjälp av experter från medlemsstaterna, vilka har ställts till kommissionens förfogande i enlighet med artikel 40.1, skall anses vara interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna i enlighet med artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 1257/1999. (*)

2. Utgifter i samband med det stöd som medlemsstaterna beviljar i enlighet med artikel 14 och artikel 15.6 andra stycket skall anses vara interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna enligt artikel 1.2 b i förordning (EG) nr 1257/1999. Dessa utgifter skall berättiga till medfinansiering från gemenskapen.

3. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 46 anta tillämpningsföreskrifter för punkt 2 i denna artikel.

4. Bestämmelserna i avdelning VI skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 4045/89 av den 21 december 1989 om medlemsstaterna granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och om upphävande av direktiv 77/435/EEG (**).

(*) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.
(**) EGT L 388, 30.12.1989, s. 17. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1637/98 (EGT L 338, 28.12.1994, s. 16)."

Artikel 55

1. Följande förordningar skall upphöra att gälla:

— Förordning (EEG) nr 4256/88.

— Förordningarna (EEG) nr 950/97, (EG) nr 951/97, (EG) nr 952/97 och (EEG) nr 867/90.

— Förordningarna (EEG) nr 2078/92, (EEG) nr 2079/92 och (EEG) nr 2080/92.

— Förordning (EEG) nr 1610/89.

2. Följande bestämmelser skall utgå:

— Artikel 21 i förordning (EEG) nr 3763/91 [2].

— Artikel 32 i förordning (EEG) nr 1600/92 [3].

[1] EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 857/1999 (EGT L 108, 27.4.1999, s. 7).

[2] EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.
[3] EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

— Artikel 27 i förordning (EEG) nr1601/92 ([1]).

— Artikel 13 i förordning (EEG) nr2019/93 ([2]).

3. De förordningar som upphör att gälla och de bestämmelser som utgår enligt punkt 1 respektive punkt 2 skall fortsätta att vara tillämpliga på åtgärder godkända av kommissionen i enlighet med de berörda förordningarna före den 1 januari 2000.

4. Av rådet och kommissionen antagna direktiv i vilka förteckningar fastställs över mindre gynnade områden, eller i vilka sådana förteckningar ändras i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 i förordning (EG) nr 950/97 skall fortsätta att gälla såvida de inte ändras ytterligare inom ramen för programmen.

Artikel 56

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på gemenskapens stöd från och med den 1 januari 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 maj 1999.

På rådets vägnar
K.-H. FUNKE
Ordförande

([1]) EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.
([2]) EGT L 184, 27.7.1993, s. 1.

BILAGA

TABELL ÖVER BELOPP

Artikel	Ändamål	Euro	
8.2	Startstöd	25 000	
12.1	Förtidspensionering	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	per överlåtande part och år totalt belopp per överlåtande part per lantarbetare och år totalt belopp per lantarbetare
15.3	Lägsta kompensationsbidrag Högsta kompensationsbidrag	25 (**) 200	per hektar jordbruksmark per hektar jordbruksmark
16	Högsta ersättning	200	per hektar
24.2	Ettåriga grödor Specialiserade fleråriga odlingar Övrig markanvändning	600 900 450	per hektar per hektar per hektar
31.4	Bidrag för att täcka förluster på grund av beskogning — För jordbrukare eller sammanslutningar av jordbrukare — För annat privaträttsligt subjekt	 725 185	 per hektar per hektar
32.2	Lägsta ersättning Högsta ersättning	40 120	per hektar per hektar

(*) Med undantag för det totala maximibelopp per överlåtande part, får de maximala årliga betalningarna ökas dubbelt så mycket med beaktande av brukningsenheternas ekonomiska struktur inom territorierna och målet att påskynda anpassningen av jordbruksstrukturerna.

(**) Detta belopp får minskas för att beakta företagets särskilda geografiska läge eller ekonomiska struktur inom vissa territorier och för att undvika överkompensation enligt artikel 15.1 andra strecksatsen.